Anul XI — Sibiiu, Mercuri 2/14 Februarie 1894 — Nr. 16

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un numĕr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

DUPLICITATE.

Am fost trimiși rînd pe rînd în pușcărie, am fost înduşmăniți mai ales noi acestia dela „Tribuna“ sub cuvênt, că nu ne putem împăca cu starea de drept public dela 1868 din monarchia noastră.

Aievea noi n'am făcut altceva în timpul celor zece ani de când dăm expresiune opiniunii publice a Românilor din Transilvania și Ungaria, decât sĕ ne apĕrăm individualitatea noastră etnică pe acest pământ locuit de noi și de o mare majoritate de alte popoare nemaghiare.

Pentru a ne ști adăpostită vieața noastră ca Români și pentru a avè o garanție, că această adăpostire nu va fi zădărnicită, noi Românii am găsit, că una dintre garanțiile posibile în împregiurările actuale ar fi autonomia Transilvaniei.

În aceeași vreme în care susținem postulatul autonomiei ca pe cel mai de căpetenie dintre postulatele poporului românesc din țerile de sub Coroana Ungariei, am dat cu statornicie expresiune convingerii poporului românesc, că Maghiarii trebue, în interesul bine priceput al lor și al dreptului fundamental, sĕ uite greșelile trecutului lor, sĕ se împace cu gândul, că e necuminte lucru sĕ-'și mai aducă aminte de anii 1848—49, când un singur om 'i-a pornit pe o cale primejdioasă, când pentru ambiția unui om de a se face nemuritor, s'a vĕrsat pe acest pământ sângele alor sute de mii de oameni.

Dar' Maghiarii tocmai pentru această nestrămutată credință a noastră cătră Tron ne-au înduşmănit. Popor purtat de impetuositatea sentimentelor, Maghiarii ne-au urgisit pentru-că noi Românii nu prea știm sĕ ne împăcăm cu gândul, că idolul lor Kossuth ar fi sĕvîrșit la 1848 o lucrare legală și nici măcar o lucrare cuminte.

Ni-se părea îndeosebi prea neleală împregiurarea, că acum când toate popoarele de sub Coroana Habsburgică, — ori-care ar fi situația lor — își strîng tot mai mult puterile pentru a apĕra unitatea acestei monarchii, Maghiarii singuri au dat din mijlocul lor un partid, care se numește „al independenților și dela 48“.

Ce au voit Maghiarii la 1848 știu și copiii mai vîrstnici.

Ni-se părea dar' o lipsă de cuviință cătră Maiestatea Sa Împĕratul-Rege, când poporul care se mândrește cu credința și lealitatea cătră Tron, uită, că evenimentele dela 1848 nu sûnt în stare a dovedì lealitate.

Pentru-ca sĕ se rĕsbune împotriva noastră, care nu voim sĕ fim solidari cu aspirațiunile și idealul Maghiarilor, am fost presentați Tronului drept agitatori daco-români, drept cetățeni care ar fi urmând destrămarea integrității monarchiei austro-ungare.

Întrarea la Tron ni-a fost închisă de guvernul maghiar, ear' acì am fost dați pradă dușmăniei ce s'a pornit împotriva noastră.

Nu arare-ori ni-s'a spus în presa maghiară, că n'avem ce căuta la Tron, întâiul factor constituțional al acestui stat.

Duplicitatea acestei lucrări o găsim în tendența guvernelor maghiare de a face pe poporul românesc sĕ creadă, că Tronul nu vrea sĕ audă legitimele noastre cereri, ear' pe Monarch a-'l face sĕ creadă că Românii urmăresc o Daco-Românie.

Urmărind această politică de duplicitate, guvernul a abusat de forma de regim constituțional al statului nostru: a făcut sĕ se iee Românilor din monarchia austro-ungară putința de a supune Monarchului plângerile lor, ear' credința de veacuri a poporului românesc o dau pradă acestei duplicități politice prin darea în judecată a comitetului central al Românilor din Transilvania și Ungaria.

Întrece mintea omenească gândul, că e cu putință ca sĕ fie dați în judecată representanții autorisați ai unui popor de trei milioane suflete pentru cuprinsul unui act pe care acesti representanți 'l-au dus și supus Tronului.

E fără păreche procesul care se va desfășura înaintea curții cu jurați din Cluj.

Om cu mintea sănĕtoasă nu poate crede, că e cu putință ca representanții unui popor întreg sĕ ceară întrare Monarchului acestui popor pentru a-'i supune un act care sĕ lovească în legile sancționate de însuși Monarchul.

Dar' e cu putință acest proces în Ungaria, pentru-că guvernul unguresc voește sĕ înstrăineze pe cetățenii nemaghiari ai acestei monarchii de cătră Monarchul lor și pe Monarch de cătră trei milioane dintre cei mai credincioși ai Sei supuși.

Evenimentele dau însĕ pe față această duplicitate a guvernului din Budapesta.

Prin firea lor neastêmpĕrată Maghiarii precipită evenimentele. N'avem noi Românii decât sĕ ne căutăm în pace de datoriile noastre și e treaba Maghiarilor ca sĕ compromită lucrarea lor.

Ședința dela 10 l. c. n. a dietei din Budapesta va servì Monarchului dovada cea mai sigură despre ceea-ce lucrează guvernele ungurești.

Deputatul Meszlény, unul dintre membrii legislativei ungurești a adresat guvernului actual al Ungariei următoarea interpelare:

„1. Avênd în vedere, că astăzi guvernul nu mai dispune de majoritatea camerei ca de un partid al seu. (Contraziceri sgomotoase din dreapta.)

„Sĕ fiu scusat, dar' eu nu pot sĕ numĕr și pe frații nostri sosiți din străinătate cu trenul accelerat! (Aprobări vii din stânga extremă. Sgomot în dreapta.)

„.... și avênd in vedere că trecerea proiectelor sale de reforme nu o poate spera dela propria sa putere și majoritate, ci numai dela voturile independenților din întreagă țeara și dela acele ale partidului independenților și dela 48 cum și dela voturile altor singuratici opositionali: — întreb nu crede guvernul că ar fi sosit timpul pentru-ca (Strigăte din dreapta: Nu. Ilaritate.) supunênd regelui încoronat propunerile, guvernul sĕ suporte pentru sine consecuențele ce emană din legile parlamentare?

„2. Dacă fie petru ori-ce motive guvernul n'ar fi dispus a face aceasta, *gata e a primì și celelalte puncte din programul partidului independenților dela 48*, cu o parte a cărui program și cu voturile cărui partid e capabil a se menținè și încă în cursul acestei sesiuni sĕ le supună camerei în formă de proiecte de legi și sĕ dobândească pentru discutarea acestora învoirea regelui încoronat.

„3. Proiectele ar fi organisarea armatei maghiare de sine stătătoare; înființarea unui minister de externe independent, bancă independentă și teritor vamal neatîrnător. În scurt realisarea principiilor cuprinse în adresa de rĕspuns a partidului independent dela 48?

„4. Rĕspunzênd numelui seu de liberal, inclinat e guvernul ca încă în această sesiune, după discutarea proiectelor de reformă politice bisericești, îndată sĕ presente camerei un proiect de lege privitor la reîmpatriarea lui Ludovic Kossuth, cel mai mare dintre patrioții nostri care se mai găsesc în vieață?“

Punctul al cincilea din interpelare e o cerere pentru a se reforma legea electorală.

Biuroul de corespondență din Budapesta, neputênd suprima întreagă interpelarea, a dat presei străine următorul cuprins al interpelării:

„Interpelația deputatului Meszlényi constată, că guvernul nu mai dispune de o majorite în casa deputaților și nici în sinul partidului seu, ear' votarea proiectelor sale de reforme nu se mai poate aștepta dela puterile sale, ci dela spriginul partidului independenților și dela 48 și al celoralalte voturi singuratice din celelalte partide opositionale. În vederea acestora interpelatorul adresează între altele întrebarea dacă nu cumva guvernul găsește că a sosit timpul de a supune Regelui propuneri, ear' guvernul sĕ se supună urmărilor ce derivă din firea parlamentarismului?“

Prin urmare biuroul de corespondență a suprimat cea mai de căpetenie parte a cuprinsului interpelației dlui Meszlényi, partea care privește legătura pe care actualul guvern o are cu partidul kossuth-ist și mai ales pasagiul care privește înlăturarea stării actuale de drept dintre cele douĕ părți ale monarchiei noastre.

Interpelantul crede, că se poate adresa guvernului Wekerle-Csáky cu cererea: *„de a propune Monarchului rechemarea lui Kossuth și întocmirea statului maghiar independent“*.

Și în vreme-ce în parlamentul din Budapesta se cere pe cale de interpelație venirea lui Kossuth în Ungaria, guvernul maghiar dă pe comitetul central al celor trei milioane de Români în judecată, pentru-că acest comitet a fost trimis de cele trei milioane de Români sĕ supună Tronului credința neclintită ce poporul român poartă Monarchului și sĕ supună un act în care aceste trei milioane de Români dovedesc, că păstrează neatinsă nădejdea, că Monarchul lor va lua în considerare această credință.

Un nou pas înainte.

Împregiurări, pe care a le schimba nu sta în puterea noastră, ne-au împedecat până astăzi a ne pronunța despre desbaterile memorabile din parlamentul român asupra cestiunii transilvane. Ne simțiam datori înainte de a ne da părerea, ca sĕ comunicăm cetitorilor nostri mai întâiu textul autentic al discursurilor ținute în senat și cameră. În mijlocul prigonirilor noastre din zi în zi mai vehemente, numai cu anevoie ne-am putut descărca de această îndatorire. „Tribuna“, precum se știe a fost suprimată, tocmai pe timpul, când desbaterea decurgea. Astfel am fost necesiați sĕ publicăm vorbirile senatorilor, ale deputaților și ale ministrilor români în o broșură separată, al cărei fascicol a apărut numai zilele acestea.

Cine a urmărit cu atențiune desbaterile în parlamentul român dela 29 Noemvrie până la 15 Decemvrie 1893 st. v. va fi primit fără îndoeală impresia, că lupta noastră politică a întrat într'un nou stadiu.

Era lucru firesc, ca noi sĕ privim totdeauna cu multă încredere și cu multă iubire la frații nostri de peste Carpați. Făceam aceasta cu atât mai bucuroși și mai deschis, fiindcă știam că Maiestatea Sa Împĕratul-Rege susține cu regele Carol I. cele mai amicale raporturi, și că monarchia noastră caută legături de alianță cu regatul român. De altă parte, în vieața noastră chinuită simțiam o adevĕrată mângâiere, când țipetele noastre de durere aflau un rĕsunet în inimile fraților nostri. Nici-odată n'a existat însĕ între noi și România legături politice. Ea își vedea de afacerile sale și noi de ale noastre. Și numĕrul oamenilor politici sau de stat, care aveau rîvna de a face cunoștință cu trecutul nostru și a privì mai de aproape păsurile noastre, era și este minim.

Deabia după-ce noi am știut atrage atențiunea Europei asupra noastră, au început și cercurile politice române a se gândì mai mult la noi și la luptele noastre. Ce progrese s'au făcut în România în această direcție ne dovedește acum decursul desbaterilor parlamentare în cestiunea transilvană.

Și în trecut s'a vorbit în parlamentul român despre noi, dar' discuțiunea nu s'a avêntat nici-când peste nivelul unui așa numit „incident“, ridicat de unul sau altul dintre deputații, care n'aveau rol conducĕtor în politică. La anul 1885, când cu expulsarea celor șese Transilvăneni, s'a încins în cameră o discuție ceva mai lungă și mai viuă, la care au luat parte și unii bărbați de stat ai României. Dar' și această discuție se poate pune după forma ei în categoria „incidentelor“.

Importanța desbaterii de față nu zace însĕ numai în extensiunea ei, ci mai ales în tondul ei. Cestiunea Transilvaniei a fost considerată de astă-dată în parlament drept o cestiune de existență a regatului român. Astfel presentată și înălțată ea nu mai putea fi tractată în formă incidentală, și nu putea sĕ preocupe numai pe unii deputați de coloare mai radicală, ci a întrat în gândirea și raționarea tuturor bărbaților de stat, a oamenilor politici, și a opiniunii publice.

Meritul principal a fi ridicat atât de sus cestiunea se cuvine fără îndoeală dlui Dimitrie Sturdza, care, înzestrat cu o temeinică cunoștință a causei, cu o judecată politică ageră, și cu un adevĕrat patriotism, a stabilit și desfășurat în senat principiile conducĕtoare ale politicei naționale. D-sa a constatat și dovedit că „pentru regat de acolo vine pericolul, de unde vieața

---

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Rosa albă.

— Episod din rĕsboiul mexicano-francez. —

De

H. Keller.

Traducere de **Olimpia Neagoe**.

(Urmare și fine).

Și totuși nu cuteza sĕ întrebe după el; îi era cu neputință a exprima numele lui, săpat cu litere de foc în inima ei; rosa zăcea nemișcată în fundul scrinului, nici nu voia sĕ triumfeze față cu Rosita, arĕtându-'i-o — îi era groază sĕ pună mâna pe ea, și toată ambițiunea ei era nimicită.

Într'aceea unchiul ei se bucura de succesul fericit al planurilor lui. Don Miguel însuși nu o înțelegea.

El era fericit că ea îi asculta declarațiile de amor, și că o putea duce de braț în salele de petreceri. Era un naturel copilăresc, care și despre femei judeca numai superficial; el ținea despre femeie, că e un obiect de jucărie plăcut, care sĕ onoreze casa bărbatului cu o splendoare grațioasă.

„Știi deja, Conchita“, zise mătușa Pepita într'o seară, când ședeau pe balcon, privind cum apune soarele, care își arunca razele aurii peste munții din depărtare, și făcea sĕ străluce neaua de pe ei ca mărgele scumpe, „știi deja că blondul, frumosul adjutant, care era în statul maior al generalului Bazaine, zace bolnav de mai multe sĕptĕmâni, și va fi transportat zilele proxime cu ceialalți oficeri bolnavi în Francia?“

„Ce-'i lipsește?“ întrebă Conchita.

„El avea încă din lupta dela Puebla, un glonț între coaste, și acesta nu s'a putut scoate afară“. El zace bolnav în lazaretul francez, și sora Brigitta îl păzește, ea-'mi spuse despre el. Nu este acela, copila mea, cu care te năcăjia Rosita, fiindcă a ridicat rosa, care-'ți scăpă atunci, când veniră Francezii?“

„Poate, tu știi că Francezii nu mĕ interesează!“

„Nu te simți bine, Conchita?“ întrebă doamna după puțin timp, în care tinĕra fată se așezà tăcută pe un fotoliu.

„Nu-'mi lipsește nimica, mătușe, sûnt numai foarte obosită“.

„Spune lui Miguel, că nu-'mi e cu putință sĕ-'l petrec azi la operă, și mergi tu cu el — te rog“.

„Ești bolnavă, dragă?“

„Nu sûnt bolnavă, mătușe, ci sûnt obosită de multele petreceri, în care 'mi-s'a urît. Aș dorì sĕ fiu singură, și sĕ dorm, mai mult nimic“.

Mătușa ei făcù din cap; nu o înțelegea, însĕ seara petrecù dînsa în locul Conchitei pe Miguel la teatru.

Conchita era dusă pe gânduri. El, al cărui chip nu-'l putea alunga din inimă, bolnav — el, care o iubia atât de mult!

Și această rază a iubirii, care a aruncat-o Dumnezeu în miseria și mersul unison al vieții omenești, ea n'a primit-o, a respins-o cu dispreț; se simția vinovată, amărîtă — ea trebuia sĕ îndrepte, dacă voia sĕ mai trăească — sĕ îndrepte, înainte de a fi prea târzíu.

Cu pași repezi se întoarse în odaia ei, și după-ce eșì îmbrăcată ușor, cu un vĕl subțire pe umeri, petrecută de cameriera ei pe stradă, simția cum se liniștì furtuna din inima ei.

Pe timpul acela, când lazaretul era plin de bolnavi, nu arare-ori se întêmpla că vre-o damă doria a vorbì noaptea târzíu cu un pacient, și Conchita ajunse fără pedecă până în coridorul de sus — aici întrebà de sora Brigitta.

Aceasta, o maică mai în etate, cu o față plăcută, se uimì vĕzênd tinĕra și frumoasa fată cu fața palidă.

„Cum îi merge lui Monsieur Henri de Brunne?“ întrebà Conchita cu voce rugătoare. „Sûnt însărcinată a-'i preda ceva; crezi că mai pot vorbì cu el?“ „Monsiuer de Brunne?“ „Ah, adjutantul cel blond al lui Monsieur Bazaine, care este aici bolnav?“ Se află foarte rĕu, Sennorita, foarte slab; mĕ îndoesc că va putè îndura drumul până în patria lui, unde va fi dus peste câteva zile!“

„Însĕ am de a-'i preda ceva foarte important, aș dorì“ —

„O, poftește întră la el, Sennorita! E ocupat cu rînduirea lucrurilor, voește a merge cu tot prețul în Francia înapoi, la mama lui“.

O lacrimă se ivì în ochii Conchitei.

Era o odaie mare, spațioasă unde ședea Henri, palid pe un scaun lûngă masă și își rînduia hârtíile. Ea păși ușor, pe nesimțite până lûngă el.

El nu o observà.

„Monsieur de Brunne“ zise ea dulce; „precum am auzit voești a te reîntoarce în Francia? Am venit sĕ-'mi iau rĕmas bun dela d-ta“.

Henri de Brunne se uita la ea ca la o fantomă.

Vĕlul îi căzù de pe umeri jos, și ochii ei mari, umezi priviau așa blânzi și dulci, cum el nu a mai vĕzut. Era frumoasă de minune.

„D-ta sĕ iei rĕmas bun dela mine, Sennorita? Ce bună ești! Îți mulțumesc!“

„Am a te ruga de multe, pentru-ca sĕ judeci despre mine mai binevoitor, când vei ajunge în patria d-tale. Poți sĕ-'mi ierți, Monsieur de Brunne, sĕ-'mi ierți tot, tot ce 'ți-am greșit?“

„Eu sĕ-'ți iert d-tale? O, nu a fost vina d-tale, că a trebuit sĕ te ador, și dacă într'un moment nu ai voit sĕ mĕ asculți — am uitat tot, tot din momentul acesta. Eu — numai eu singur îți sûnt dator cu mulțumită nespusă!“

Vocea lui tremura și degetele slabe frângeau convulsiv hârtía, care o ținea în mâni.

O, așa amărît nu 'și-'l-a închipuit ea.

Ea se apropià și mai mult de el.

„Nu am alta decât rosa aceasta“, și acum era vocea ei care tremura, „voești sĕ o primești dela mine și sĕ o duci în Francia, spre aducere aminte de mine?“ Ochii lui căutau pe ai ei; el prinse cu căldură mâna ei, și într'un suflet zise cuvintele:

„Conchita, mie — mie-'mi aduci această rosă?“

„Visez eu? O, Dumnezeule milostiv, nu mĕ lăsa sĕ mor acum! Nu 'mi-ai spus, că numai acelui bărbat îi dai rosa aceasta, pe care-'l iubești? Doamne, Doamne, vorbește, Conchita — poate sûnt pe pragul morții, și în scurt timp stau înaintea tronului Atotputernicului! Este în adevĕr rosa aceasta pentru mine? Pot eu — —?“

Frumoasa, ambițioasa fată căzù în genunchi înaintea lui, ea puse capul pe mânile lui rĕci, și le acoperì cu lacrimi ferbinți.

„Henri, am venit sĕ-'ți aduc iubirea mea — ia-ți-o cu tine, ori unde vei merge!“ Sûnt a ta, cu tot ce sûnt și am, moartă ori vie — aici ori acolo!“

El o trase la pieptul lui — tăcută și ademenită zăcea ea la inima lui. Cu focul cu care o strîngea, se amestecau lacrimile, care nu le putea reținè; Henri nu putea zice un

națională a Românilor din afară de regat e pusă în cestiune“ și că „este un interes capital pentru noi, ca să nu se peardă nici un Român“. Legătura acestor principii cu politica externă o stabilește dl Sturdza prin următoarele adevěruri tot atât de ferme: „Statele mari europene au un interes capital la existența și a regatului român și a neamului românesc“ și prin conclusiunea: „când Românii, care trăesc afară de regat, vor fi desființați și sdrobiți, va suna și ciasul nostru foarte curênd“.

Dacă dl Sturdza ar fi rěmas singur cu aceste vederi și atunci chiar ar fi avut importanța lor. Căci atât prin trecutul seu prea meritos cât și prin posițiunea sa eminentă ce ocupă în vieața și desvoltarea statului și a neamului român dl Sturdza face cu neputință în lăuntru și în afară de Românime, ca cuvintele sale să rěmână desconsiderate. Dar' decursul întregei desbateri atât în senat cât și în cameră, ne dovedește că dl Sturdza nu numai că nu stă singur cu aceste principii politice, ci e însoțit de toate partidele din țeară. Numeroși vorbitori fruntași liberali au arětat că căpetenia lor a vorbit în numele partidului. Dl deputat M. Balș, conservator guvervamental, declară cestiunea Transilvaniei „de cea mai interesantă, pentru-că este strîns legată de existența noastră națională“; și la alt loc: „dacă aceste încercări (de desnaționalisare a Românilor afară din regat) ar reuși, neapěrat că aceasta pentru noi Românii din regat ar fi o lovitură de moarte ce s'ar da existenței noastre naționale“. Și în sfîrșit cu privire la politica externă tot dl Balș zice: „Și atunci întreaga operă făcută de strămoșii nostri, continuată cu atâta stăruință și înțelepciune de generațiunile venite în urmă, s'ar distruge și întreaga încercare făcută de puteri de a avè acì la gurile Dunării un stat modern, cu misiunea de a menținè ordinea de lucruri, care să dee satisfacțiune tuturor intereselor Europei civilisate, s'ar distruge“.

Dl deputat A. C. Cuza, junimist guvernamental, susține „că avem trei interese mari, care leagă soartea noastră de soartea Românilor din ori-ce parte ar fi în mod așa de strîns, încât nu ne putem desinteresa de dînșii fără a periclita și existența noastră“. Și „când aceia (adecă Românii afară din regat) vor dispărè, vom dispărè și noi fără îndoeală“. „Însă“ — zice și dl Cuza — „mai este și un mare interes internațional, care leagă soartea Europei întregi de pacînica deslegare a cestiunii Românilor din monarchia austro-ungară“.

Dl senator G. Panu, afară din partide, zice: „cestiunea Românilor din afară ni-se impune ca o cestiune de vieață și de moarte“, și (e) „nu e numai cestie națională, este o cestie de viitoare politică exterioară, singura garantătoare a existenței noastre“.

Dl deputat Ioan Grădișteanu, independent, formulează cestiunea în următorul mod: „Așadar', dacă prin direcțiunea dată politicei noastre externe nu s'au pus la adăpost interesele permanente de existență ale neamului românesc întreg, nu ne putem să ne apropiem de acel grup de puteri, în care se află tocmai asupritorii fraților nostri. Și nu putem face aceasta întâiu, pentru-că după-cum v'am mai dovedit, este o cestiune de existență și pentru noi, și când cineva se aliază cu un altul și făgăduește că-'și va věrsa și sângele pentru tovarășul seu are cel puțin dreptul să pretindă să 'i-se asigure existența, nu numai în momentul de față, dar' și în viitor“.

Dl deputat Gr. Pěucescu, conservator-opositional, constată că „ori-ce lovitură dată lor (Românilor din afară) ne doare, ori-ce fapt care îi împuținează și îi amenință ne amenință și împuținează puterea și prestigiul nostru“. Cu privire la politica externă: „E bine să se știe, e bine să o declarăm toți, ori-care ar fi partidul cărui îi aparținem, că purtarea pe care o au vecinii nostri maghiari cu frații nostri ce se găsesc în imperiul lor, că această purtare compromite interesele superioare ale apěrării noastre comune“.

Am citat acì anume cuvintele textuale din discursurile representanților tuturor partidelor și nuanțelor politice din România, pentru a stabilì în mod neîndoios, că în fond toți sûnt de acord asupra principiilor conducětoare în politica națională, și că cestiunea Transilvaniei a ajuns a fi considerată de toți oamenii politici ai României, ca o cestiune de existență a statului român.

Și guvernul României, a cărui posițiune — o recunoaștem fără încungiur — e foarte grea, a dat dovezi, că simte importanța lucrului. A fost ușor biuroului de presă din Budapesta să găsească în discursurile ministrilor frase, care, scoase din legătura lor firească, să le afișeze drept firme nenaționale. Dar' un lucru îl uită Ungurii. Toată lumea se va întreba: pentru-ce s'au sculat nu mai puțini decât patru ministri, dintre care unul de două și altul de trei-ori, adecă cu totul șapte-ori, pentru-ca guvernul să-'și preciseze posițiunea în cestiune? Dacă lucrul n'avea nici un fel de importanță și dacă era vorba ca guvernul să denege pur și simplu ori-ce amestec și interes în causă, nu ar fi fost suficiente puținele cuvinte rostite de președintele consiliului de ministrii la senat în ședința dela 2 Decemvrie a tr.? Evident că discursurile ministeriale multe și lungi sûnt și ele o dovadă despre importanța cestiunei și despre posițiunea grea, în care trebue să se simtă ori-ce guvern în asemenea împregiurări.

Tot biuroul de presă maghiar ni-a spus însă mai târziu că declarațiile dlui Al. Lahovari sûnt a se considera ca nesincere, fiindcă tot acel domn Lahovari, în opositie fiind, manifesta vederi irredentiste. Eată dar' o recunoaștere dela adversarii nostri înșiși, că în urma urmelor nici ei nu cred, că guvernul României se va putè cândva desface de opiniunea publică a țerii.

Din toate acestea resultă pentru noi importantul fapt că nu mai stăm singuri pe câmpul de luptă, că România e constrînsă a considera lupta noastră de-a ei, și ea va trebuì să-'și tragă bine seama pentru-ca noi să nu fim „sdrobiți și desființați“, căci altcum „va suna în curênd ciasul ei“. Se poate o alianță mai firească, mai veritabilă, mai reală și mai dăinuitoare?

Am făcut deci un puternic pas inainte, și dela înțelepciunea bărbaților de stat ai României dar' și a noastră, va atîrna, ca să eșim invingětori, acum cu puteri unite, din această grea și hotărîtoare luptă.

Rechemarea lui Kossuth
și
independența Ungariei.

Sub acest titlu ziarul „Das Vaterland“ din Viena, organul înaltei aristocrații în frunte cu principele Schwarzemberg, publică cu data de 10 Februarie n. un interesant articol, pe care îl reproducem în toată întregimea.

Eată-'l:

„În camera maghiară a fost astăzi o scenă „hazlie“ cu cunoscuta „ilaritate furtunoasă“, cu „rîsuri îndelungate“ ș. a. m. d.

„Un consângean al lui Ludovic Kossuth, deputatul din stânga extremă, Ludovic Meszlényi a adresat ministrului-president Dr. Wekerle, care nu mai dispune decât de o majoritate de un vot pe hârtie, ba ieri la alegerea vice-presidentului era deja cu un vot în minoritate, o interpelație asupra acestei situații parlamentare, interpelație despre care biuroul ces. reg. de corespondență a știut numai atâta să anunțe:

„Interpelația deputatului Meszlényi arată, că guvernul nu mai dispune de majoritatea camerei, nici de majoritatea partidului propriu și că realisarea proiectelor sale de reformă nu mai depinde dela puterea sa, ci dela spriginul partidului independent și 48-ist, precum și dela singuraticele voturi ale celoralalte partide opusante. Cu considerare la aceasta, interpelantul întreabă, între altele, dacă guvernul nu ține că a sosit timpul, ca să supună regelui propunerile sale și să deducă pentru sine consecuențele corěspunzětoare parlamentarismului“.

„O mică propositie foarte interesantă a omis însă această telegramă. Între propunerile, pe care consângeanul lui Kossuth — ai cărui oameni de incredere Helfy și Eötvös sar într'ajutor guvernului acum, când acesta stă înaintea falimentului — vrea ca să se facă Maiestății de către Dr. Wekerle nu e nici mai mult nici mai puțin decât „de a mijlocì rechemarea lui Kossuth și a propune Monarchului crearea statului maghiar independent“.

„Biuroul ces. reg. de corespondență a făcut foarte rěu că a omis această propositie semnificativă — căci ea conține tomuri întregi și revarsă asupra situației în Ungaria o lumină, cum o reclamă în cele din urmă cele mai sfinte datorințe către dinastie și monarchie.

„Firește, motivarea, în care a strălucit acest refractor electric a fost primită — cum 'i-se spune ulterior biuroului de corespondență — „cu mare ilaritate, ba pe alocurea cu rîsete îndelungate“. În acea interpelație însă zace o seriositate, un atât de grozav adevěr, care trebue să sdrobească guvernul lui Wekerle, dacă cumva 'i-a mai rěmas o schînteie de seriositate pentru datorințele unui guvern al M. Sale.

„Căci e fapt indiscutabil, că reforme, pe care întreg partidul independent și 48-ist le consideră cu drept cuvênt ca triumful ideilor lui Kossuth, acest guvern le poate impune țerii care se revoltă contra acelora numai cu spriginul celor mai extremi independenți. Și fapt e mai departe, că cu această politică de siluire guvernul nimicește credința transacțiunii și majoritatea anti-kossuth-istă, o reduce la o majoritate de un singur vot și în felul acesta a extradat guvern și parlament lăcomiei și grației partidului kossuth-ist. Care nebun sau trădător rîde acì?

„Numai conducětorul politicei stigmatisată încă de cu vreme de către mareșalul suprem de curte al regatului Ungariei ca „criminală“, ministrul-president Dr. Wekerle mai are curagiul de a face pe nevinovatul, pe neînfricoșatul. El a zis, că la o parte a interpelației nu va aștepta nici interpelantul, nici casa, un rěspuns serios, și rěspunzênd la prima parte a interpelației trebue să declare, că guvernul s'a constituit pe basele unui program solid și al principiilor sale. Câtă vreme guvernul are majoritatea în cameră ar fi o lașitate politică, dacă ar vrè să abzică; s'ar putè, ca cestiuni mari politice să producă și alte formări de partide, guvernul însă ia în serios principiile sale și nu le va abandona.

„Dar' totuși ce însemnează acest limbagiu al hazardatorului în asemănare cu resultatele nimicitoare de până acum ale îndrăsnelii sale politice? Crede oare Drul Wekerle că stânga extremă nu ia în serios programul ei până la un anumit punct, în care vor ajunge în conflict? Și poate dînsul spera, că va obținè dela partidul independenților gratuit mântuirea sa? Și nu vor recunoaște cel puțin mai îndeparte vězětorii, că odată cu deșteptarea conștienței, că stânga extremă are în mâna sa soartea guvernului și a parlamentului, îndrăsneala ei criminală pare urcată, și prin urmare nu se pare atât de nebunească și ridicolă cererea rudeniei lui Kossuth?

„Ne e silă a analisa mai amănunțit pěcatul politic strigětor la cer al cabinetului Wekerle. Ne e silă să dovedim mai îndeaproape, că interpelația lui Meszlenyi în punctul ei cel mai remarcabil, care de altcum a fost inhibat, presentă în conturile cele mai lămurite prognosticul îngrozitorului curagiu al lui Wekerle.

„Ne mărginim a repetì cuvintele noastre, destul de repede confirmate, publicate în ediționile de dimineața și în cea de seara ale celui din urmă numěr al ziarului nostru:

„Împregiurarea, că partidul independenților dela patruzeci-și-opt are în mână soartea reformelor și pe a guvernului, e o situație atât de amenințătoare cu primejdii, încât trebue să stăm încremeniți în fața faptului, cum nu se încearcă tot posibilul pentru a-'i face neamânat sfîrșitul, înainte de ce va fi prea târziu.

„Cheia situațiunii e acuma în Ungaria în mâna partidului kossuth-ist, numai pentru-că 'i-s'a dat, 'i-s'a lăsat această situație, deși ea ar putè, ar trebui, neapěrat ar trebui să se găsească aievea în alte mâni.

„Sûntem nevoiți să privim cu cea mai mare îngrijorare la acest camcan unguresc. Nu numai pentru Ungaria e în joc o cestiune atât de mare, încât deloc nu îndrăsnim să spunem cât de serioasă e situația. Nu e vorba numai de crucea de pe Coroana Sf. Stefan, dacă continuă neoprit acest camcan furios“.

Procesul „Omladiniștilor“ din Praga.

Pěcat că din pricina sistării ziarului nostru trebue să lăsăm afară multe lucruri interesante, atât serioase cât și hazlii, sûntem siliți a face o spicuire foarte aleasă pentru a ajunge cursul procesului.

Ca martor e chemat și o calfă, care mai nainte și el a fost interogat ca membru al „Omladinei“ și ținut în arest preventiv, mai târziu însă s'a sistat cercetarea. În timpul acela fasionase contra unui acusat, acum însă își retrage cele spuse zicênd că o făcuse din rěsbunare fiindcă se certase și bătuse cu colegul seu în chilie.

Acus. Dr. Rașin întreabă pe martor: Nu 'ți-s'a făgăduit vr'odată undeva ceva pentru fasiunea d-tale?

Martorul (emoționat): Da, 'mi-se făcuse odată o astfel de propunere, dar' 'mi-e teamă să nu 'mi-se întêmple ceva, dacă aș mărturisì-o!....

Presid. Nu ești silit să spui nici o vorbă, dacă ai cugeta că ar fi spre dauna d-tale. Dacă însă vreai, poți să vorbești.

Acus. Dr. Rașin: Este în interesul causei să spună tot, dle president.

Presid.: Dacă vrea, să vorbească, eu numai din datoria oficiului meu îi atrag atenția asupra beneficiului legii.

Voci între acusați: Spune! Spune tot!

Martorul, cu voce tremurândă istorisește apoi când și în ce condiții 'i-s'au oferit banii, dacă va denunța pe cineva ca membru al „Omladinei“. N'a vrut însă să primească oferirea. („*Nár. Listy*“ nu aduce mai amănunt istorisirea martorului, fiindcă pertractarea este așa zisă tainică și tribunalul nu dă voe ziarelor să publice toate. Șese ziare din Brünn, care în zilele din urmă au adus amănunte nu destinate pentru publicat, au fost confiscate.)

Presid. (către scriitorul tribunalului): Pune în protocol tot așa cum a zis martorul

După o ascultare hazlíe cu un martor bețivan, care produce neîntrerupt veselie, vine la rînd ca martor

Un școlar de 13 ani, cu pěr bălan, mărunțel și turtit, vorbește cu voce pițigăiată abia de auzit, și foarte rece despre vieața între criminali, încât uimește pe toți.

Presid.: Fost-ai vr'odată pedepsit?

Martorul: Da, pentru furtișag cu trei săptămâni.

Presid: Unde 'ți-ai făcut osânda?

Martorul: Acì, în casa asta, în chilia Nr. 17.

Presid.: Cunoști pe cineva dintre acusați?

Martorul: Pe Synacek și pe Șticha, cu care mě întâlniam „la luft“ (adecă la preumblare. Red. „Tribunei“)....

Presid.: Înaintea judelui de instrucție ai zis, că acusații în arest preventiv strigau cuvinte revoluționare?

Martorul: Asta o știu. Pe lûngă aceea a mai strigat unul: „Foc!“ ear' Șticha pe urmă cânta ca cocoșul....

Apěr. Dr. Stransky: Ia spune, cum poți să-'mi explici că îi minte cuvêntul „revoluție“. Asta nu e vorbă cehă, pe care poate ai fi putut-o înțelege.

Martorul — tace.

Dr. Stransky: N'ai vorbit oare acolo cu cineva, care 'ți-ar fi adus aminte vorba aceea?

Martorul — ear' tace.

Urmează alți doisprezece martori și cetirea protocoalelor luate cu vr'o treizeci de martori dela instrucție.

Adese-ori amintitul comisar polițenesc Olici e ascultat peste un cias; apěrătorii îl strîng adese-ori în ușe cu întrebările lor. Eată ce au reușit a scoate din el:

Apěr. Dr. Kliment: Dle martor, ce opiniune ai despre Mêrva?

Comis. Olici: Precum am mai zis, pe Mêrva 'l-am vězut pentru întâia-dată în a doua jumětate a lunii August. Pe la începutul lunii lui Octomvrie a venit la mine și 'mi-a împărtășit, că ar dorì să fie primit în serviciul poliției și a înaintat chiar o petiție. 'I-am rěspuns, că la noi nu se primesc asemenea oameni și 'i-am respins cererea. El a zis apoi, că totuși își va da silința să denunțe poliției tot. Într'aceea a căpětat citație dela judele de instrucție și de atunci nu 'l-am mai vězut.

În ziua de 31 Ianuarie a fost ascultat ca martor și unul din cei doi omorîtori ai lui Mêrva, Otokar Dolejal, lucrător de fabrică, în vîrsta de 18 ani. „*Nár. Listy*“ dela 1 Februarie, care a adus raportul ședinței acesteia, a fost confiscat, de aceea împrumutăm ascultării lui Dolejal, ziarului german din Praga, „*Bohemia*“, următoarele amănunte:

Dolejal rěspunde cu voce resolută și clară la întrebările ce 'i-se pun. Despre existența vre-unei reuniuni secrete cu numele de „Omladina“ nu știe nimic.

Apěr. Dr. Stránsky: Din faptul d-tale acusa deduce totuși că ar fi existat „*Omladina*“? Poți să ne spui causa pentru care ai ucis pe Mêrva?

Dolejal (către president): Am voe să vorbesc?

Presid.: Dacă vreai, da, poți.

Dolejal: Ceea-ce am făptuit noi, eu și cu Dragoun, am făcut-o din propriul nostru îndemn: mai întâiu că din causa lui Mêrva am fost arestat și prin aceasta 'mi-am perdut postul; pe urmă că nu mai puteam privì jocul în doi peri al lui Mêrva...

Dr. Stránsky: Spune nainte, spune.

Dolojal: Când în ziua de 23 Decemvrie am fost la Mêrva, el cânta cântecul duios slovăcesc „*Kto za pravdu hori*“ (= Cel-ce se înflăcărează pentru adevěr?), în care vine și versul despre pedepsirea tradării. Prietenul meu Dragoun, care e om peste mĕsură de impresionabil, năvălì peste el pela spate....

Presid (întrerupêndu-'l): Nu trebue să ni-o povestești.

Dr. Stránsky: Poți să ne spui, dacă cineva v'a înduplecat sau împins?

Dolejal: Nime. Am procedat din propriul meu imbold de sigur și Dragoun, căci lucrul era ticluit numai între noi doi.

Apěr.: Mêrva îți făcea impresie că e trădător?

Dolejal: Am fost convins despre asta.

Apăr.: Avut-ai și dovezi pentru asta?

Dolejal: De sigur!

Aper.: Care?

Dolejal: Am vězut că la poliție 'i-se deschise o întrare separată; 'l-am auzit vorbind la consilierul poliției Kacerovsky; 'l-am vězut la judele de instructie, în sfîrșit am cetit acusa care se razimă pe denunțările lui.

Presid.: Că a fost la judele de instrucție, nu e nimic bătětor la ochi.

Pocurorul: Trebue să-'ți observ că la instrucția premergětoare ai arětat alt mobil al faptului d-tale.

Dolejal: Despre asta nici n'am fost întrebat.

Procurorul: Ai fasionat clar, că ai fost privit drept trădător și că ai vrut să dovedești că nu ești.

Dolejal: Da, și asta a fost unul din motivele faptului meu.

Procurorul: Ai mai zis că te deciși la fapt numai după discursul Drului Herold în Reichsrath?

Dolejal: Asta n'am zis-o, să fi fost chiar scris în gazete.

Procurorul: Apoi n'ai putut știi că Mêrva va cânta „*Kto za pravdu hori*“ și totuși ai luat pumnalul cu d-ta?

Dolejal: Da, noi ne-am dus la dînsul cu gândul de a-'l omorî; cântecul amintit a fost pentru noi momentul psihologic.

Acus. Sokol: Ooare Mêrva n'a încercat să vě seducă?

Dolejal: Bine înțeles că da, și încă la fapte mai rele, decât pretinsa „*Omladină*“; sûnt pe deplin convins că acusații ce șed aici sûnt jertfele lui. În carta postală închisă, pe care am primit-o dela Mêrva și dată de mine dlui Dr. Herold, Mêrva mě provoca, să întru în societatea secretă, pe care el o botezase cu numele: „Cei doisprezece progresiști“, să viu la dînsul pentru a ne înțelege. 'La-m găsit încă în aceeași zi. Atunci erau la dînsul un domn și mama lui adoptivă. În fața acestora Mêrva povestia despre reuniunea secretă care se va întrunì în „grădina Iezuiților“ (lûngă Praga. Red. „Trib.“), arětându-'mi un plan desinat gata îmi zise că câștiga-se deja câțiva membri.

Acus. Sokol: Când a fost asta?

Dolejal: Pe carta postală, era stampila cu data de 4 Noemvrie.

Acus. Sokol: Oonstat că la 5 Nov. Mêrva a avut una din cele mai lungi ascultări la judele de instrucție.

Toată ascultarea cu Dolejal ținù cam $^3/_4$ de cias; eșind din sala pertractării făcù către acusați semn de salutare cu mâna și strigă la pragul ușii. „*Nazdar*!“

Pe mâne.

---

cuvênt, căci era fericit, prea fericit a o putè ține în brațe. Numai ochii lui, care nu 'și-'i putea mișca dela ea, tradau — cât de adûnc, cât de mult o iubește. Când voì ea să plece, el luà un portret de pe masă și zise: „Mama mea scumpă, Conchita voești să o iei la tine, spre aducere aminte de această oară fericită?“

Capul lui se răzima de scaun, ochii lui se închiseră în beția de fericire în care plutia, și când frumoasa fată se pleca spre el și depuse pe buzele lui palide o sărutare ferbinte, întrebà ca prin vis: „Când mai vii, iubito?“

Ușa se închise fără sgomot, Conchita dispărù.

Încet, fără de a fi observată de cineva, coborî trepții; la sin ținea strîns portretul mamei lui Henri.

Ea se liniștì pe deplin, toată furtuna dispărù din inima ei. Speranța că va fi împreunată pe veci cu el, îi lumina viitorul fericit și dulce.

Când se deștepta în dimineața următoare, trăgeau clopotele pentru morți jalnic la Catedrală.

Inima lui Henri de Brunne încetase de a mai bate!

Puține zile mai târziu întra Conchita ca novice în ordul maicelor milostive — cu toate rugămintele lui Don Miguel și ale unchiului ei.

Un an după aceea lua vělul de maică.

Averea ei cea mare o depuse în mânile lui Benito Iuarez.

CRONICĂ

Din causa sfintei sĕrbători de mâne numĕrul proxim al „Tribunei“ va apărè numai Joi seara.

*

Administraţia „Tribunei“ aduce la cunoştinţa abonenţilor acestui ziar, că dacă nu-'şi reînoesc abonamentul, cu proximul numĕr li-se va sista trimiterea ziarului.

*

Eşecul liberalilor din Lipova. Jidanii liberali din Lipova au voit sĕ-'şi arete şi ei „liberalismul“ de care sûnt însufleţiţi, de aceea convocară o adunare pe ziua de 4 Februarie. Fisolgăbirĕul a dat ordin comunelor sĕ fie representate (comune nemţeşti şi române), fără a spune însĕ scopul conferenţei La început abia se adunară vr'o 30—40 de inşi. Mai târziu se presentară şi Românii în frunte cu preoţimea din loc. Fisolgăbirĕul le spune, că numai liberalii sûnt convocaţi. Fisolgăbirĕul încuia uşile salei, ca sĕ nu poată întra Românii, care dând de o uşe neîncuiată întrară în sală. Fisolgăbirĕul ripostă, Românii însĕ persistară. După-ce se constituì biuroul ţinù advocatul Lázár un încurcat discurs despre liberalismul guvernului, apoi propuse o resoluţiune, la cetirea careia se auziră strigăte de „nu ne trebue“, „abzug“. Într'aceea sosise şi Nemţii catolici. Românii şi Nemţii cerură, ca sĕ vorbească protopopul român sau abatele catolic, dar' acestoră preşedintele nu le dete cuvêntul. Fisolgăbirĕul începe sĕ vorbească româneşte, dar' nu fu ascultat. După mult sgomot protopopul român căpĕtând cuvêntul, începù sĕ vorbească, deşi fu întrerupt de preşedintele, care începù a cetì resoluţiunea, Publicul isbucnì în strigăte de „abzug“ „sĕ auzim pe prota! Fisolgăbirĕul aduce 8 gendarmi şi vr'o 7 panduri. Mulţimea se iritá din causa aceasta şi năvălì asupra tribunei strigând „Jos Jidovii!“ Domnii de pe tribună scăpară sărind pe ferestri. Astfeliu se terminà această adunare, care era sĕ voteze încredere guvernului.

*

Producţiunea declamatorică-musicală. Despărţĕmêntul Cluj al „Reuniunii învĕţătorilor gr.-or. din districtul Cluj—Turda“ are onoare a Vĕ învita la *Producţiunea declamatorică-musicală* împreunată cu joc ce o va arangia cu ocasiunea adunării sale generale la 20 Februarie a. c. st. v. în sala cea mare dela şcoala română greco-orientală din Mănăşturul-unguresc. Mănăşturul-unguresc, 28 Ianuarie 1894. Comitetul arangiator. Începutul la 7 oare seara. Preţul de întrare de familie 1 fl., de persoană 50 cr. Venitul curat este destinat jumĕtate pentru fondul reuniunii şi jumĕtate pentru biblioteca poporală de aici. Suprasolviri şi cărţi se primesc cu mulţumită şi se vor cuita pe cale ziaristică. Programă: 1. „Cuvênt de deschidere“, rostit de preşed. reuniunii on. domn Vasilie Teotolecan. 2. „Deşteaptăte Române“, cor bărbătesc de G. Dima. 3. „Dalila“, poesie de M. Eminescu, declamată de dl Moise Muşat. 4. „Sûnt vênător“, cor bărbătesc de ***. 5. „Deşteptarea României“, poesie de V. Alexandri, declamată de dl Ioan Luca. 6. „Dulci cântări sburaţi la ţĕrm“, duet, poesie de St. Raşian, musică de F. Küchen, cântată de domnii Nicolau Todea şi Moise Muşat. 7. „Duşmancele“, poesie de G Coşbuc, declamată de domnul Nicolau Todea. 8. „În pădure“, cor bărbătesc de Tudor de Flondor. 9. „Cuvênt de închidere“, rostit de preşedintele reuniunii.

*

Hymen. Amicul nostru dl Sabin P. Barcianu îşi va sĕrba cununia sa cu simpatica d-şoară Aurelia Serb din Pilul-mare, Duminecă, 6/18 Februarie în biserica română gr.-or. din Pilul-mare.

— Domnul Ieronim Spornicu, notar în Veştem şi Ana M. Stănilă din Vale învită la celebrarea cununiei lor, care se va sĕvîrşì la 18 Februarie st. n. a. c. la 4 oare p. m. în biserica gr.-or. din Vale.

*

Exrege şi exministru president. Între exregele Milan şi exministrul preşedinte general Gruicĭ s'a întêmplat cu ocasiunea unui bal o scenă penibilă. Abia observà Milan printre oaspeţi pe generalul Gruicĭ, şeful radicalilor sêrbi, când se şi apropia de el, cerêndu-'i socoteală pentru articolii antidinastici apăruţi în ziarul radical „Odjek“. Generalul rĕspunse, că nu e în posiţiune de a împlinì cererea lui Milan, deoare-ce aceşti articoli au apărut în urma conclusului partidului radical, cu care el (Gruicĭ) e solidar şi nu stă în puterea sa sĕ-'l desavoueze. „Te identifici aşa-dar' cu atitudinea antidinastică a partidului d-tale?“ strigà Milan iritat; „D-ta eşti general sêrbesc? Fieţi ruşine!“ Şi pe când generalul privia uimit asupra exregelui, acesta continuà în ton şi mai iritat: „Îmi declari rĕsboiu? Ei bine primeşte mănuşa şi vom vedè, care va fi învingĕtorul!“ Scena aceasta s'a întêmplat în faţa a mulţi martori; generalul părăsì sala fără a zice nici o vorbă, dar' fără ca sĕ salute deloc.

*

Pe biciclu dela Paris la Roma. Renumitul biciclist parisian Charles Terroux care a câştigat recordul Paris — Petersburg, acum vrea sĕ facă recordul Paris — Roma, voind a fi cel dintâiu biciclist, care a trecut Alpii. La frontieră va fi primit de o deputaţiune a bicicliştilor italieni.

*

Revoluţia în Brasilia. Din Rio di Janeiro se anunţă: Afară de Italia, nu voesc nici Statele-Unite nici Anglia sĕ recunoască pe insurgenţi ca pe o partidă purtătoare de rĕsboiu. Insurgenţii au pornit spre Porto Alegre.

*

Sindicatul presei străine din Paris arangià un prânz festiv din incidentul aniversării de 80 ani a senatorului Jules Simon. Un corespondent al foilor americane salută pe Simon, ca pe apĕrăterul neclătit al libertăţii. Simon rĕspunzênd, provocà pe publiciştii străini, ca sĕ fie zeloşi apĕrători ai păcii.

VARIETĂŢI.

(Episcopul Selwyn.) Episcopul Selwyn din Seelanda-nouă şi Melanesia era o adevĕrată lumină preoţească. Ca slujbaş de cinste şi fidel al evangeliei, el era foarte năcăjit pentru modul făţarnic şi ticălos cu care tractau Englezii pe Maori, locuitorii indigeni, Negri din Seelanda, şi păşind el de multe-ori în favorul şi ajutorul acestora, îşi atrase asupra-'şi mănia Englezilor. Odată preumblându-se episcopul prin oraş, păşì spre el un vagabund englez cu întrebarea: „D-ta eşti episcopul, care predică totdeauna pentru Negri?“ — „Da, eu sûnt“ rĕspunse Selwyn. — „Atunci n'aţi!“ strigà vagabundul dându-'i o palmă peste obraz. Episcopul, care în timpul studiului seu de universitate era atlet (bătĕuş cu pumnul) foarte bun, zise numai atâta: „Ştii că ce ni-se porunceşte în biblie, dacă căpĕtăm o lovitură pe obrazul drept? — Sĕ-'i ţini şi pe cel stâng!“ — „Adevĕrat, eată acì este“. Şi episcopul întoarse acum obrazul stâng spre vagabund. Acesta ruşinat, dar' totuşi încă arĕtând, ca are curagiu, dădù episcopului şi peste obrazul acesta o palmă mai uşoară. Acum însĕ se întoarse foaia. „Aşa, fiiul meu“, zise Selwyn, aruncându-'şi de pe sine rocul şi pălăria, am dat lui D-zeu, ce este a lui D-zeu; acum însĕ trebue sĕ-'i dau omului ce 'i-se cuvine omului“. Şi îl apucà pe vagabund, între rîsetele celor-ce steteau în giur, şi 'mi-'l scărmăna aşa, încât prăpăditul trebuì sĕ zacă în pat câteva sĕptĕmâni.

Posta redacţiunii.

„Adevĕrul“. Şerpeni. Nu mai putem revenì, e prea târziu.

Mai multor dni corespondenţi. Cestiuni de interes local, care nu au putut fi publicate, din causa suprimării foilor noastre, şi care nu mai sûnt de actualitate, nu le mai putem aduce la ordinea zilei.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Banchet în onoarea dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Budapesta, 12 Februarie n. (Telegramă particulară a „Tribunei“*). Banchetul arangiat aseară în onoarea părintelui Lucaciu din incidentul eşirii definitive din temniţă a succes splendid. Participanţi au fost în numĕr de aproape osută, între care opt Slovaci. A fost representată toată românimea. Primirea ce s'a făcut martirului şi familiei sale a fost entusiastă. Dajan şi Nathlini felicită pe Lucaciu. Christea vorbeşte pentru doamna Lucaciu. Dr. Lucaciu accentuând, că a eşit din puşcărie mai oţĕlit, închină pentru continuarea luptei pe basa programului naţional. Papiu pentru comitetul naţional. Coroianu pentru tinerimea slovăcească. Marcovicĭ pentru femeia română. Vlad pentru presă. Dr. Branisce mulţumind, declară că acel organ, care nu luptă sub stindardul partidului naţional e trădător şi paricid. Bea pentru cel mai important factor în luptele naţionale: preoţimea. Vasile Mangra vorbeşte pentru dascălii poporului. Milcovicĭ vorbeşte în numele Vienezilor. Lucaciu pentru Mangra şi Hurban-Vajansky. Depeşile cetite potenţează însufleţirea, care ţinù până după 2 oare.

(De astădĭ.)

Budapesta, 13 Februarie n. Terminul pentru adunarea generală a liberalilor s'a stabilit pe ziua de 24 Martie n. c.

Praga, 13 Februarie n. În dieta boemă interpelară Cehii-tineri din causa întêmplărilor în procesul Omladinei.

Paris, 13 Februarie n. Aseară s'a sĕvîrşit un atentat cu dinamită în cafeneaua hotelului Terminus. Atentatorul, un bărbat de 26 ani, aruncà în treacĕt o bombă; detonaţiunea a fost înfricoşată. Oglinzile, sticlele, vasele, mesele de marmură au fost sfărîmate. O mulţime de oaspeţi au fost răniţi. Atentatorul a scăpat în rue Lazar, unde îl urmăriră poliţiştii şi publicul. În momentul când poliţiştii voiră sĕ pună mâna pe el, atentatorul slobozì 6 focuri de revolver, prin care doi trecĕtori au fost răniţi; abia când poliţistul îi dete o lovitură cu sabia în faţă, îi succese poliţiei sĕ-'l aresteze. Poliţia trebuì sĕ apere pe criminal dinaintea mulţimii turbate. Prin explosiune au fost rănite 10 persoane, ear' una ucisă.

*) Primită aseară după încheierea foii Red.

Bibliografie.

„Foaia Diecesană“. Organ al eparchiei gr.-or. rom. a Caransebeşului. Apare odată pe sĕptĕmână: Dumineca. Redactor responsabil: Dr. Petru Barbu. Anul IX. Nr. 5 dela 30 Iannarie v. are următorul cuprins: Prelegere apologetică despre Dumnezeu. (Urmare.) — Cuvêntare funebrală, rostită de domnul Ioan M. Roşu la înmormêntarea decedatului Dr. Aurel Maniu. — Epistole deschise. — Proiectul de lege despre căsătoria civilă. (Urmare.) — Varietăţi. — Concurse. – Anunţ.

A apărut!

„Dor şi jale“, poesii de D. Voniga cu o prefaţă de Ioan Russu Şirianul. Giula, 1893. Editura autorului. O parte a venitului se destinează înfiinţândului fond pentru ridicarea salariilor învĕţătorilor gr.-or. români la minimalul prescris prin lege.

Extrase din foi bisericesci şi şcolastice.

Posturi vacante:

— Un post de paroch în parochia de cl. II. din comuna Obreja, protopresbiteratul Caransebeşului. Emolumentele: salar în bani 230 fl. în loc de stolă pentru botezuri şi molitva moşei, logodnă, cununie şi relaţia către protopresbitor, precum şi pentru înmormêntarea simplă; sesiunea parochială în complex de 71 jugĕre 1443 orgii, care aduce un venit în calcul mediu de 500 fl.; alte venite accidentale în sumă de 50 fl.

Petiţiunile sĕ se subştearnă până în 14 Februarie v. oficiului protopresbiteral gr.-or. în Caransebeş.

— Un post de învĕţător la şcoala confes. din Foeni, protopresbiteratul Ciacovei (diecesa Caransebeşului). Emolumentele sûnt: în bani 420 fl.; pauşal pentru conferenţe 10 fl.; pauşal pentru adunarea generală 10 fl.; pentru scripturistică 10 fl.; 6 stângini de lemne, din care are a se încălzì şi sala de învĕţămênt; cuartir liber în edificiul şcoalei şi jumĕtate din grădina şcoalei; dela înmormêntări unde va fi poftit câte 50 cr.

Petiţiunile sĕ se subştearnă până în 14 Februarie v. oficiului protopresbiteral gr.-or. în Ciacova.

— Un post de învĕţător în comuna Petromani, protopresbiteratul Ciacovei (diecesa Caransebeşului). Emolumentele sûnt: în bani 360 fl.; pentru lemne, din care are a se încălzì şi sala de învĕţămênt 72 fl.; pauşal scripturistic 10 fl.; pentru conferenţe şi adunarea generală 15 fl; pentru servitorul şcoalei 20 fl.; $3^1/_2$ jugĕre pămênt arător; cuartir liber.

Petiţiunile sĕ se subştearnă până în 14 Februarie v. oficiului protopresbiteral gr.-or. în Ciacova.

— Un post de învĕţător la şcoala confes. gr.-or. din Coşava, protopresbiteratul Făgetului (diecesa Caransebeşului). Emolumentele sûnt: în bani 300 fl.; pentru scripturistică 5 fl.; pentru conferenţă 8 fl.; pentru servitorul şcoalei 10 fl.; 32 metri lemne, din care are a se încălzì şi sala de învĕţămênt; dela înmormêntări cu liturgie 50 cr., fără liturgie 20 cr.; cuartir liber cu grădină de un jugĕr; folosirea a două jugĕre livadă extravilană.

Petiţiunile sĕ se subştearnă până în 21 Februarie v. oficiului protopresbiteral gr.-or în Făget.

Călindarul ділеі.

2/14 Februarie 1894.

Iulian: (†) Întimp. Domn.

Gregorian: Valentin.

Soarele: rĕsare 7.2) apune 5.10

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 13 Februarie n 11 oare dimineaţa.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.0)		Temperatura după Celsius	Maximul şi minimul de temperatură	Direcţia vêntului
Observată	Diferenţa din preziuă			
718.2	—2.0	+3.6	+15.8+3.0	O

Din ţeară 11 Febr. n. 7 oare dimineaţa.

Staţiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vêntul	
			direcţia	tăria
Budapesta	766	— 1.8	W	1
Sătmar	766	+ 0.6	SW	2
Cluj	765	— 1.4	—	—
Orşova	765	— 0.3	N	1
Arad	766	+ 0.0	SW	4
Panciova	766	— 0.3	NW	1

Sosiţi în Sibiiu.

La 13 Februarie n.

Hotel *„Neurihrer“*. A. Reiner, călĕtor din Viena; R. Lindenberg din Coradini; Tomicic, colonel din Budapesta; Gruber, sublocotenent din Budapesta; I. Zinhaber, privatier din Budapesta; Abramovic, călĕtor din Braşov.

Economic.

Comerciul exterior al monarchiei noastre. Eată, după cifrele oficiale, care au apărut, desvoltarea luată de comerciul exterior al monarchiei noastre în anul 1893.

	1892	*1893*
	în milioane de quintale	
Import	56.4	68.50
Export	128.97	132.99

Exportul zăharului singur a sporit cu 600.000 quintale metrice.

—※—

Producţiunea vinului din lume pe anul 1893. Împrumutăm din o revistă de viierit următoarele date asupra producţiunii vinului din lume:

Ţeri	Întinderea cultivată în hectare	Producţ. în hectolitre
Italia	3,437 037	31,116 790
Francia	1,817.087	27.043.000
Spania	1,608.492	27,263.435
Austro-Ungaria . .	645.581	7,047.349
Portugalia . . .	300 000	6,000.000
Rusia europeană .	184.007	3.356.670
Grecia	228.600	2,584.500
România . . .	150.000	2,400.000
Germania . . .	130.265	2,199.333
Bulgaria	91.547	2,288.589
Sêrbia	50.148	800.000
Turcia	100.000	1,268.000
Elveţia	34.100	992.294
Insula Cipru . .	6.688	163.565
Bosnia şi Herţegov.	3.239	50.000
Algeria	107.945	3,432.144
Chili	109.000	2,000.000
Stat.-Un. ale Amer.	121.470	1,014.325
Argentina . . .	24.000	600.000
Australia	46 726	181.000
Cap	16.000	143.145
Alte ţeri	9.957	291.500
Suma . .	9,181.282	12,000.207

Aşadar', producţiunea vinului din lume atinge suma de o sută două zeci-şi-două de milioane de hectolitre.

—※—

Aurul şi argintul din lume. Edmond Théry publică într'un ziar francez nişte cifre foarte ciudate asupra producţiunii aurului şi argintului dela 1493 şi până la anul 1892, aşadar' în curs de 400 de ani.

Producţiunea totală a tuturor minelor din lume dela descoperirea Americei şi până la anul 1892, a dat 233,948.072 chilograme, de argint, rapresentând 51.936 milioane de franci, (— 25.968 mil. fl) şi 12,358.932 chilograme de aur, representând 2 564 de milioane franci, (— 21.282 mil. fl.) în total $94^1/_2$ miliarde.

Pentru a cuprinde toată această grămadă de argint ar trebui o clădire de două-ori utât de largă ca marea hală a bursei din Paris, pe când toată grămada de aur extrasă de 400 de ani ar încăpè într'o magazie de 13 metri lungime, 10 lărgime şi 4 metri 91 cm. înălţime.

—※—

Venitul căilor ferate ungare în 1893. După un raport al direcţiunii, căile ferate de stat au avut în decursul anului trecut un venit de 75,892.637 fl, sau 10.109 fl., de fiecare chilometru. Faţă cu anul 1892, venitul a crescut cu 3,710.686 fl., sau cu 404 fl. mai mult de fiecare chilometru. Totalul venitului căilor ferate ungare, socotindu-se şi căile ferate vecinale, face 97,406.971 fl., adecă mai mult cu 5,182,640 fl., ca în 1892. Crescĕmêntul pe chilometru este de 310 florini.

Preţul mărfurilor

Piaţa din Sibiiu. Dela 10 Februarie n. Grâu fromos 76 până 80 chilo fl. 5 50 până 6.10, grâu mestecat 72 până 74 chilo fl. 4 60 până 5 20, sĕcară 70 până 74 chilo fl. 3.40 până 3.80, orz 62 până 66 chilo fl. 3 20 până 3 60, ovĕs 42 până 48 chilo fl. 2 30 până 2.80 cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3 50 până 4 —, mălaiu 78 până 82 chilo fl. 3.30 până 3 .0, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.50 până 1.70 sĕmênţă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.50 până 4.80, mazĕre 76 până 80 chilo fl. 3 50 până 4.50, linte 78 până 82 chilo fl 7.— până 8.— fasole 76 până 80 chilo fl. 3.— până 4.—, grâu de păsat 100 chilo fl. 15.— până 15.20, făină nr. 1 — fl. 14.60 făină nr. 3 — fl. 13.20, făină nr. 5 — fl. 10.20 slănină 100 chilo fl. 54.— până 56.—, unsoare de porc fl. 58.— până 60, sĕu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sĕu de lumini fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de sĕu fl. 38.—. până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 30.—, fên 100 chilo fl. 1.60 până 2 10, cânepă fl. 35.— până 37.—, lemne de foc uscate m. cub fl. 3 25 până 3.50, spirt p. 100 L. % 54— până 57 cr., carnea de vită chilo 50 cr. până 62, carnea de viţei 40 până 48 cr, carnea de porc 44 până 48 cr. carnea de berbece —.— până — cr., ouĕ 10 cu 23 până 25 cr.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 9 Febr. n s'au notat: ungureşti bĕtrâni grei 47— cr. până 48— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ungureşti grei tineri 50.— cr. până $50^1/_2$ cr, de mijloc $48.^1/_2$ cr. până 49 — cr., uşori 49.— cr. până 49.— cr.. marfă ţerănească grea 47.— cr. până $47.^1/_2$ cr, de mijloc 44.— cr. până $44.^1/_2$ cr., uşoară 43.— cr. până 44.— cr., româneşti, de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr, transito grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr. transito uşori —.— cr. până —.— cr., transito sêrbeşti grei $47.^1/_2$ cr. până $48^1/_2$ cr., transito de mijloc $47.^1/_2$ cr. până 48 — cr., transito uşori 46.— cr. până 47.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 11 Febr. n. 1894.

Sĕmênţe	Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr. dela	Preţul per 100 chilogr. până	Calitatea per Hect.	Preţul per 100 chilo dela	Preţul per 100 chilo până
Grâu						
Bănăţeneşt vechiu	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu dela Tisa „	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu „ Pesta „	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de Alba-Reg. „	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
„ „ Bacĭca „	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu ung. de Nord	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—

Sĕmênţe, vechi ori noue	Soiul	Cualitatea per Hect.	Preţul per 100 chilogr. dela	Preţul per 100 chilogr. până
Sĕcară		70—72	5.60	5.80
Orz	de nutreţ	60—62	6.10	6.50
„	de vinars	62—64	6.65	7.50
„	de bere	64—66	7.90	9 25
Ovĕs	—	39—41	—.—	.—
Cucuruz (porumb)	bănăţ.	75	6.70	7.20
„	de alt soiu	73	4.40	4.6[illegible]
Meiu		—	—.—	—.—
Hrişcă		—	4.20	[illegible].60

			Bani per 100 chilogr.	Marţă per 100 chilogr.	
Marţă pe termin.	Grâu	de toam.	7.58		7.60
	„	de primă.	7.41		7.35
	Cucuruz	Octomvrie	—.—		—.—
	„	Maiu-Iun	4.82		4.86
	Ovĕs	de toamnă	—.—		—.—
	„	de primăv.	6.80		6.76

	Producte diverse	Soiul	Cursul dela	Cursul până
Preţul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească	58.—	65.—
	„	roşie	—.—	—.—
	Oleu de rap.	rafinat	36.—	36.50
	Uns. de porc	dela Pesta	53.—	53.50
	„	dela ţeară	—.—	—.—
	Slănină	svêntată	—.—	—.—
	„	afumată	52.—	52.50
	Sĕu		38.—	39.—
	Prune		—.—	—.—
	Lictar	slavon, nou	14.—	14.50
	„	bănăţenesc	—.—	—.—
	Miere	brută	—.—	—.—
	„	galbină străcurată	—.—	—.—
	Ceară	de Rosenau	15.2	15.5
	Spirt	brut	15. 0	16.25
	„	Drojdiuţe de spirt	13.1[illegible]	15.00

Cursul pieţei din Sibiiu.

Din 9 Februarie n. 1894.

Hârtie-monetă română . .	Cump.	9.10	vênd.	9.78
Lire turceşti	„	11.05	„	11.21
Imperiali	„	10.05	„	10.10
Ruble ruseşti	„	1.30	„	1.32

Bursa de Budapesta.

Din 11 Febr. n. 1894.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	117.60
„ „ hârtie „ 5%	—.—
Împrumutul căilor ferate ung.	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.25
Bonuri rurale ung.	95.—
„ „ croate-slavone	98.—
Obligaţiunile desp. regaliilor	100.27
Împrumut cu premiu ung.	148.50
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin . .	141.50
Renta de hârtie austriacă	97.72
„ de argint austriacă	97.55
„ de aur austriacă	119.75
Losurile austriace din 1860	160.—
Acţiunile băncii austro-ungare	1000
„ „ de credit ung.	418.50
„ „ „ „ austr.	343.80
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. şi economii „Albina“.	101.—
Argintul	—.—
Galbeni împĕrăteşti	5.90
Napoleon-d'ori	9.94
Mărci 100 imp. germane	61.30
Londra 10 Livers sterlingi	125.35

Bursa de Viena.

Din 11 Febr. n. 1894.

Renta de aur ung. 6%	—.—
„ „ „ „ 4%	117.30
„ „ hârtie „ 5%	—.—
Împrumutul căilor ferate ung.	126.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	122.50
(Amortisarea datoriei căilo ferate de. Ost ung. 2-a emisiune)	100.45
Bonuri rurale ung.	95.—
„ „ croate-slavone.	—.—
Împrumut cu premiu ung.	142.—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin . .	141.75
Renta de hârtie austriacă	97.80
„ „ argint austriacă.	97.35
„ „ aur austriacă	119.10
Losuri pentru austr. din 1860	161.—
Acţiunile băncii austro-ungare	1004.—
„ „ de credit ung.	417.75
„ „ „ „ austr.	343.75
Argintul	—.—
Galbeni împĕrăteşti	5.92
Napoleon-d'ori	9.97
Mărci 100 imp. germane	60.30
Londra 10 Livres sterlingi	122.50

Bursa de Bucuresci.

Din 9 Februarie. v. — 4 oare p. m.	Cassa	Ultim
Renta rom. per 1875 5% . .	158. -	—.—
Renta română amort. 5% . . .	96$^1/_2$	—.—
„ (Schuldverschreib.) . . .	—.—	—.—
Oblig. de stat. C. F R 6% .	102.—	—.—
Renta rom. (Rur. conv.) 6% .	—.—	—.—
Împrumutul municipal 5% .	—.—	—.—
Scrisuri func. rurale 5% . . .	98.—	—.—
Scrisuri func. rurale 7% . . .	104.50	—.—
Item urbane 7%	102 --	—.—
„ 6%	93.—	—.—
„ 5%	84.—	—.—
Banca-Naţ. (500 lei vĕrs. într.)	1645	—.—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vĕrs)	298	—.—
Soc. de Asig. Naţ. (200 lei vĕrs.)	310	—.—
Soc. rom. de reasig.	101	—.—
Soc. r. de cou (250 lei vĕrs.) .	—.—	—.—
Oblig. Cassei Pensiunilor . . .	—.—	—.—
Agio	—.—	—.—
Schimb	—.—	—.—
Londra 3 luni	—.—	—.—
„ cek	—.—	—.—
Berlin 3 luni	—.—	—.—
„ cec	—.—	—.—
Paris 3 luni.	—.—	—.—
„ cec	—.—	—.—
Viena	—.—	—.—
„	—.—	—.—
Agio	—.—	—.—

Redactor responsabil: **Alexandru Dordea.**
Prropietar şi editor: **T. Liviu Albini.**

Cassa de păstrare (reuniune) în Sălişte.

BILANŢUL

[307] 2—2

Cassei de păstrare (reuniune) în Sălişte pe al X-lea an de gestiune 1893.

Contul bilanţului.

Active:	fl.	cr.	fl.	cr.
Cassa în numerar	8758	07		
Împrumuturi cu cavenţi	132261	60		
Împrumuturi hipotecare	52315	60		
Efecte	3083	—		
Depuneri proprii	1190	36		
Diversi debitori	181	79	197790	42
			197790	43

Pasive:	fl.	cr.	fl.	cr.
Depunerile membrilor (capital social)	10300	—		
Depuneri spre fructificare	161710	96		
Fondul de reservă	14640	64		
Fondul de binefaceri	3356	49		
Interese anticipate pro 1894	2680	13		
Diversi creditori	15	53	192703	75
Profit curat			5086	67
			197790	42

Contul profitului şi perderilor.

Eşite:	fl.	cr.	fl.	cr.
Interese la depuneri			6139	75
Spese:				
salare, marce de presenta remuneraţie	852	12		
împrimate inserţiuni, recuisite de scris, diverse	444	23		
porto	13	06	1309	41
Contribuţiune:				
directă	469	19		
10% după interese la depuneri	501	22		
ecuivalent şi darea drumului competenţă de timbru şi aruncuri comitatense	44	91	1074	19
Profit curat			5086	67
			13610	02

Venite:	fl.	cr.	fl.	cr.
Profit transportat din anul trecut			18	03
Interese:				
dela împrumuturi cu cavenţi	9666	50		
dela împrumuturi hipotecare	3047	10		
dela depuneri proprii	190	57	12904	17
Provisiuni			683	82
Taxe de transcriere			4	—
			13610	02

Sălişte, 31 Decemvrie 1893.

Dr. Nicolae Maier m. p., preşedinte. — **Nicolae Neamţiu** m. p., secretar. — **Nicolae Mosora** m. p., cascar.

Constantin Herţia m. p., comptabil. — **Dimitrie Roman** m. p., vice-preşedinte. — **Ioan Comşa** m. p., membru al direcţiunii

Dr. Nicolae Calefariu m. p., membru al direcţiunii. — **Bucur Comşa** m. p., membru în direcţiune. — **Nicolae Peligrad** m. p., membru în direcţiune.

Subsemnatul consiliu de inspecţiune am examinat bilanţul present, precum şi contul profitului şi al perderilor şi le-am aflat în deplină consonanţă cu registrele principale şi auxiliare.

Ioan Banciu m. p., membru al consil. de inspecţ. — **Ilie Hociotă** m. p., membru al consil. de inspecţ. — **Aron Gogonea** m. p., membru al consil. de inspecţiune.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIIU.

A eşit de sub tipar:

Călindarul Poporului

pe anul comun

1894.

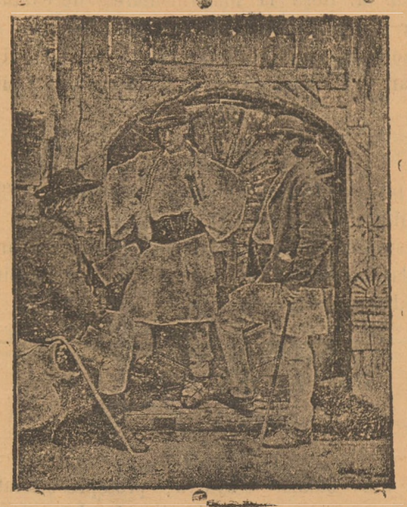

Cuprinsul: Călindarul astronomic şi bisericesc, cu poveţe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1894. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondenţa telegrafică. — Raportul între măsurile noue şi vechi. — Scara timbrelor. — Autorităţile bisericeşti române din Ungaria şi Transilvania. — „Naufragiul". Novelă de Enric Castelnuovo. Tradusă de Ioan Russu Şirianul. — „Episootia". (Din scrierea lui Anton Bacalbaşa: Moş-Teacă din casarmă). — *Economic:* Cum ne putem ajuta când ne ameninţă lipsa de nutreţ şi de paie; Despre altoirea viţei de viie; Floarea soarelui, o minunată plancă pentru producerea de uleu. — *Poesii:* „Plugul blăstămat", de V. Alexandri; „Traiul când 'ţi-seureşte, de G. Coşbuc; „Gornistul dela Griviţa", de Ioan Neniţescu; „Patriei Românilor", de G. Murnu; „Vulpea şi racii". Fabulă, de Tr. I. Magier; „Vulturul şi Ţeranul". Anecdotă", de C. B. Ceahor; „Ghîcituri", de V. Simiganoschi; „Defăimătorul". (Caracter), de Paris Mumuleanu. — *Partea hazlie:* Tăierul cu două feţe, de Anton Pan; Sămânţa de sare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina şi România. — Inserate.

Numai **20 cr.** exemplarul.

Convocare.

[303] 1—1

Domnii acţionari ai institutului de credit şi economii **„Sebeşana"**, societate pe acţii se învită prin aceasta conform §-lui 18 al statutelor societăţii la

a VI-a adunare generală ordinară

ce se va ţinè în **Sebeşul-săsesc** la **25 Martie n. a. c.**, la 2 oare p. m. în **localul institutului.**

Obiectele:

1. Raportul anual al direcţiunii.
2. Raportul despre încheierea compturilor şi raportul comitetului de supraveghere.
3. Statorirea bilanţului şi hotăriri asupra distribuirii şi solvirii câştigului curat.
4. Fixarea marcělor de presenţă pe anul curent.
5. Alegerea a doi membri în direcţiune, eşiţi în urma sortirii (§. 31 din statute).
6. Propunerea direcţiunii pentru înfiinţarea unui fond de pensiune pentru amploiaţii institutului, votarea statutelor acestui fond şi decisiune privitoare la dotarea acestui fond.
7. Eventuale propuneri făcute conform §-lui 18 lit. g) din statute.

Domnii acţionari, care conform §-lor 20 şi 21 din statutele societăţii, voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenţiaţi, sûnt rugaţi a-'şi depune acţiile şi eventualele dovezi de plenipotenţă, cel mult până în 24 Martie a. c. n. la cassa institutului în Sebeşul-săsesc.

Sebeşul-săsesc, în 26 Ianuarie 1894.

Direcţiunea institutului.

Institut tipografic în Sibiiu.

A eşit de sub tipar şi se află de vêndare la **Institutul Tipografic** în Sibiiu

MEMORIALUL

archiepiscopului şi metropolitului

Andreiu baron de Şaguna

sau

luptele naţionale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar archiepiscopesc.

Tomul I.

Preţul 1 fl. 30 cr.

Diplomă de onoare. **Institut Tipografic în Sibiiu** **Diplomă de onoare.**

Se recomandă a executa următoarele:

EDITURA „TRIBUNEI" ŞI A „FOII POPORULUI".

OPURI şi BROŞURI
Placate

BILETE DE LOGODNĂ ŞI DE CUNUNIE
Carte şi epistole

Circulare şi preţ-curenturi
Note

Comande din afară
se efectuesc repede.

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuisite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Mare deposit
de hârtie de scris şi concept, precum şi hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Bilete de visită
după plac şi cerere

Biblioteca poporală a „Tribunei"

Diferite cărţi ştientifice şi literare
Elegant legate sau broşurate.

Dicţionar
român-german şi german-român.

Preţuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21. **Librărie românească în Sibiiu** **Strada Măcelarilor 21.**

Institut Tipografic T. Liviu Albini. Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.